

Čís. 3995.

Otázka, zda jsou dvě známky šálivě zaměnitelné, není otázkou právní, nýbrž skutkovou; avšak výrok o zaměnitelnosti dvojího označení zboží je podložen také pojetím a rozřešením otázek právních, jež může být vadné a jako takové napadáno z důvodů hmotněprávních.

Otázku šálivosti a zaměnitelnosti známky jest po rozumu § 25 zák. čís. 19/1890 ř. zák. řešiti s hlediska obyčejného kupitele při obyčejné pozornosti; rozhodným jest dojem, jaký chráněná známka v takovém kupiteli vzbuditi mohla a vzbudila, dojem, jaký o známce v jeho paměti utkvěl.

Při známkách kombinovaných jest uvažovati, zda převládá část slovní či figurální, a co asi v paměti průměrného kupitele z oněch částí spíše utkví a bude u něho převládati.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1930, Zm I 804/29).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 23. října 1929, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin podle § 23 zákona ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu své stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Přednesy zástupců stran při zrušovacím roku činí nutným, by nejvyšší soud, než přistoupí k vyřízení zmateční stížnosti samé, znovu zdůraznil stanovisko, jež zaujímá jeho stálá judikatura k otázce, jaké povahy je zjištění o šálivosti pozastaveného označení zboží v poměru k chráněné známce. Otázka, zda jsou dvě známky šálivě zaměnitelné, není otázkou právní, nýbrž skutkovou, a proto i odpověď na ni není úsudkem právním, nýbrž zjištěním skutkovým. Proto lze řešení této otázky napadati jen z formálních důvodů zmatečnosti, a soudu zrušovacímu pak přísluší jen zkoumati, zda prvý soud dospěl ke svému zjištění způsobem formálně bezvadným. Ale výrok o zaměnitelnosti dvojího označení zboží je podložen také pojetím a vyřešením otázek právních, jež může být vadné a jako takové může být napadáno z důvodů hmotněprávních. V té příčině pak přísluší soudu zrušovacímu zkoumati, zda nalézací soud vycházel, řeše otázku skutkovou, ze správných hledisek a zásad právních.

Zmateční stížnost uplatňuje číselně jen zmatek podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., vytýkajíc napadenému rozsudku, že při uvažování o zaměnitelnosti a šálivosti známky obžalovaným používané s chráněnou známkou soukromého obžalobce vycházel z nesprávného právního hlediska. Doličujíc zmatek ten, uplatňuje stížnost zřejmým poukazem i zmateční důvod podle § 281 čís. 5 tr. ř., že totiž nalézací soud při uvažování oné

právní otázky nepřihlédl k figurálnímu sestavení (konfiguraci) slovní části chráněné známky. Stížnost jest odůvodněna. Chráněná známka soukromého obžalobce jest známkou kombinovanou, při níž část jest vyjádřena slovy, část jest obrazová. Otázku šálivosti a zaměnitelnosti známky jest tedy po rozumu § 25 zákona známkového řešiti s hlediska obyčejného kupitele při obyčejné pozornosti; rozhodným jest dojem, jež chráněná známka v takovém kupiteli vzbuditi mohla a vzbudila, dojem, jenž o známce v jeho paměti utkvěl. Při známkách kombinovaných jest tudíž uvažovati, která z obou jejích částí, zda slovní či figurální, převládá, a co asi v paměti průměrného kupitele z oněch částí spíše utkví a bude u něho převládati. Soud nalézací zjistil sice rozdíly obou nálepek co do velikosti, tvaru, barvy atd., jakož i rozdíly chráněných slov, prohlásil »že zdá se soudu« — správněji asi vzhledem též k německému textu — »jeví se soudu«, že charakteristický a typický rozlišovací znak obou známek spočívá v rozličných slovních znacích, při čemž nelze klásti hlavní váhu na velké »S«, které je oběma známkám přibližně společné, nýbrž na označení jménem »Mai« a »Wonni«, a dospěl ještě na základě několika dodatků slovních a figurálních k přesvědčení, že nemůže býti řeči o podobnosti těchto známek, způsobilé oklamati při posuzování celkového dojmu, a že obyčejný kupitel, který chce »Mai Senf«, nebude kupovati »Wonni Senf«. Soud však nezjistil s hlediska průměrného kupitele to, co jest při kombinovaných známkách zvlášť zjistiti, totiž, která z obou jejích částí, zda slovní či figurální, převládá, a co asi v paměti průměrného kupitele z oněch částí spíše utkví a bude u něho převládati. Soud neměl uvažovati o šálivosti a zaměnitelnosti pozastavené známky se svého hlediska, nýbrž s hlediska obyčejného průměrného kupitele, a to s hledisek tu nastíněných. Měl i zjistiti, která z obou částí, zda slovní či figurální, bude pro průměrného kupitele rozhodnou a v jeho paměti převládající, a měl při tom i uvažovati, pokud jde o slovní část, zda sestavení slov, — jich konfigurace — není zvlášť nápadným zjevem, který snad právě obyčejnému průměrnému kupiteli utkví v paměti. Právem tudíž vytýká stížnost napadenému rozsudku nesprávné právní hledisko při posuzování šálivosti a zaměnitelnosti známky obžalovaného. Než i s hlediska zmatku podle čís. 5 § 281 tr. ř. je zmateční stížnost důvodná. Řeše otázku s onoho právního hlediska, měl nalézací soud vzhledem k tomu, že jde o kombinovanou známku, uvažovati i o tom, která z obou částí známky převládá a utkví v paměti obyčejného kupitele, najmě zda sestavení slov — jejich konfigurace — není zvlášť nápadným zjevem, který snad obyčejnému kupiteli utkví v paměti. V tomto směru stížnost vytýká rozsudku ne sice výslovně, ale věcně právem neúplnost.

Čís. 3996.

Pojmy: »strhování kleneb« a »stálé znalecké řízení« ve smyslu § 32 min. nař. ze dne 7. února 1907, čís. 24 ř. zák.

Při rozsáhlosti stavitelské činnosti a stavebního podnikání nelze ukládati staviteli za povinnost osobní dozor při všech pracích, byť i sebe